ՔԱՐԷ ԱՂՕԹՔ

Որքա՜ն համբոյր կայ կնքուած քո ճակատին,
Խաչքա՛ր խոհուն, քարէ աղօթք ու արբութիւն:
Որքա՜ն աղերս ու պաղատանք կայ թաքնուած
Քո խորշերում, խաչքա՛ր յոյսի՝ սիրով ցօղուած:

Քարակերտեալ դու ներշնչանք, յոյսի կոթող,
Մութ խաւարում սիրոյ լապտեր պլպլացող,
Անմահ Փրկչի յաղթող նշան դու շողարձակ,
Կեանք զգեցած դու մեր հաւատ՝ քարէ քանդակ:

Խոնարհուում եմ ես քո առաջ եւ ծնրադրում,
Չարն զգետնող խորհրդանիշ դու փրկութեան,
Սիւն չես բնաւ անարգանքի ու պարտութեան,
Այլ յարութեան շունչ ես ծաղկուն կեանքով բուրեան:

Համբուրելով քեզ բիւր անգամ ես ծնրադիր՝
Համբուրում եմ հայ վարպետի ջերքը ճարտար,
Տէ՛ր, այդ ջերքում որքա՜ն հաւատ դու խտացրիր,
Որ արարեց քարից աղօթք, խաչն այս թրթիռ:

ՆԵՐՍԷՍ ԱՐՔ. ՊՈԶԱՊԱԼԵԱՆ

digitised by A.R.A.R.@